

Virágvasárnap
(Lk 19,28-40)

Nem tudom ki vagy, de testem kölcsönadom,
hátamon viszlek, így hordozlak tovább
az út göröngyös s átlépem helyetted,
ha élénk sodródik egy szúrós pálmaág.

Tudom, hogy ki vagy, mert körülvettelek
bölcstől a sírig, hulljon fény vagy salak,
bár göröngyös az út és két talpam sebes
nem engedlek már - mindvégig tartalak.

A feltámadás öröme
(Lk 24,1-12)

Még lopva követlek, még hallgatnak a fák
egyenetlen törzsszel borulnak fölém,
résztvételenül, mint ős óriások,
viharban megtépett száz, olajbarna földém.

A barlanghoz mégis mezítláb szaladtam,
az út hófehér volt lépteim alatt,
a megtett idő önmagába fordult:
s már semmi sem fontos. mi mögöttem maradt.

Majd mázsányi súllyal lehulltak a terhek,
miként a kő is, mit elhengerített
angyalnak keze a sírbolt szájáról -
s Te ajándékba adtad e véghetetlen hitet.

Emmaus
(Lk 24)

A térképen nem találsz már.
Elrejtőzött, mint fény a lombokon,
árnyékos alkonyon hús homokba írva,
csak szívek rejtekén követheted nyomon.

De mellénk lép ma is, hogy mindvégig kísérjen,
Ki kenyérben nyújtva végül önmagát,
mert éhező szívünk asztalához ül le,
hogy morzsányi hiteddel átéld a csodát.

Az emmausi tanítványok
(Lk 24,15-35)

A megtett út felén reánk hullt a fény.
Földre szegezett álmokon át
köddé lett köröttünk a kóborló világ.

Az út már mindegyre fényesebb,
míg bennünk végül begyógyul a seb.
Szemünkön mégis szálnalmas lepel
takarja Lényed - míg nem ismerünk fel.

Majd kunyhónkba térsz,
hogy asztalunkhoz ülj.
Bocsásd meg
koldus csöndjeink.
S míg megtöröd kenyerünk
súgjuk: maradj...

vagy jöjj el megint.

A következő elnökasszony a DPR élén...

Fogasy Fatimének hívnak, de inkább csak Fati. Jelenleg a 10.a osztályba járok és majdnem betöltöttem 17. életévemet, ezzel lehet a 182. centiméteremet is. Ebből már tudjátok, ki vagyok? Én se tudnám. Ez a száraz bemutatkozás se én vagyok.

Anno még hatodikban bekerültem a DPR csapatába, és ezzel nagyon fontos embernek éreztem magam. Persze ez az érzés aztán csillapodott, csak figyeltem és hallgattam, közben rengeteget tanultam a közösségi munkákról. Most úgy érzem, ismerem az embereket, főleg az osztályomban. Igazából, nem lehet őket eléggé ismerni. Tisztelet a kivételnek, de nem vállaljuk fel az érdekeinket, nem harcolunk az igazságért eleget, és nincsenek megfelelő céljaink. Felismertem ezt a problémát, és a mai napig próbálok tenni ellene. Aki ismer, tudja, de most elmondom, sosem maradtok csendben. Próbálok mindig felvállalni az érde-

keimet, gondolataimat, tetteimet. Könnyebb feladni, de jobb fáradtan elaludni, mint hogy megint nem csináltunk semmit, ami miatt pihenhetnénk. Mindegy, hogy osztályommal vagy velem kapcsolatos, de szeretek küzdeni a céljaimért. Ezáltal tisztább a lelkiismeretem, hogy mindent megtettem, amit tudtam...Na, ez vagyok én!

A DPR-rel kapcsolatban korszerűsítést szeretnék elérni. A házirend egyes pontjait napjainkhoz igazítani. A suliójságot megújítani, esetleg facebook oldallal. Sulirádió vagy italautomata? Sok problémát megoldani, amire ti se tudjátok a választ. És mindeközben sok programot, de főként a kisebbek körében, hogy kialakuljon egy nagy közösség. Hangsúlyozom, hogy közösség, mert anélkül nincs hatékony munka. Vállaljátok fel, amit szeretnétek, adjatok hangot ötleteiteknek és együtt nagy dolgokat vihetünk véghez.

SZÍNJÁTSZÓKÖRÖSEINK A NEMZETI SZÍNHÁZ SZÍNPADÁN

Idén is megrendezésre került a Nemzeti Színházban az "Ádámok és Évák Ünnepe" gála, melyen tizennégy középiskola színjátszó csoportja adhatott elő egy-egy, az 1700-as évekből fennmaradt iskoladrámát. Iskolánk diákjai (Ondruss Máté, Garas Dániel, Jenkei Áron, Sipos Bogáta, Tóth Dorottya Dóra, Németh-Buhin Alba, Fazekas Anna, Tóth Dániel, Sipos Zsófia, Törköly Szabolcs) a Sipos Dávid által rendezett „Vargaműhely, a tunyák iskolája” című színművet adták elő. A felkészülés során a Nemzeti Színház által ajánlott mentor, Söptei Andrea művésznő is iskolánkba látogatott, hogy bátorító szavaival támogassa a még gyermekcipőben járó színjátszókörünket. Alábbiakban olvasható, a darabban szereplő Fazekas Anna élménybeszámolója az előadásról.

„Bodrogi Gyula öltözőjében várakozunk, amikor hallatszik az ügyelő hívása, hogy a Szentendrei Református Gimnázium diákjait kéri készülni az előadáshoz. Idegességgel vegyes izgalommal ne-

kiindulva megyünk végig a színpadra vezető folyosón. Kéztördelések és nagy kilégzések közepette próbálunk lélekben felkészülni az előadás megkezdéséhez. Még tart a nyitó beszéd, de mi már a takarásban várakozunk. Fel vagyunk pörögve, izgulunk, várjuk, hogy meginduljon lábunk alatt a színpad és beforogjon velünk a nézőtér elé. Tudjuk, eljött a pillanat, mindenki sietve beáll a nyitóképhez és megindul a talaj. Feszült figyelem a nézőktől, fényárban a színpad, mély csend. Elhangzik a nyitó mondat: „Nektek pedig kedves társaim, átadom ezt, kérve, hogy szegődtesétek be inasnak.” Hirtelen sötét, takarásba sietünk, csak a főszereplők maradnak a színpadon. Elkezdődött. Érezzük, hogy jól megy nekik. Már csak a saját részünkre várunk, hogy eljőjön. Folyik az előadás, sorra mennek le a többi szereplők mondatai is. Sorra lépnek be a fénybe, átszellemülve, tőlük meg nem szokott szavakkal a szájukban, mintha a színpad más emberré formálná őket. Eljön a csúcspont, mindenki újra a színpadon. A darab konfliktusa elsimul, eljött a fordulattal a megoldás, és elhangzik újra a nyitómondat:

„Nektek pedig kedves társaim, átadom ezt, kérvén, hogy szegődtessétek be inasnak.” Néhány mondat után újra a nyitóképben látott felállás látszik, aztán a zárás: „Hát... itt az ítéletnap.” A színpad elsötétül és kiforgunk a színpadról. Csupán csak tíz perc, de számunkra egy örökké tartó pillanat.”

A Bolyai Természettudományi Csapatverseny Országos döntőjében

A Bolyai Természettudományi Csapatversenyre való jelentkezésünkkel nem gondoltuk volna, hogy eljutunk az országos döntőbe. A Körzeti fordulóra kevesebbet készültünk, és a megoldásainkat se éreztük stabilnak. Először a verseny internetes oldalán láttuk, hogy bejutottunk az első tízbe, majd az első hatba is, így az eredményhirdetésre is meghívtak minket. Ott derült ki, hogy valójában megnyertük a körzeti versenyt és továbbjutottunk a döntőbe. Mindannyian nagyon meglepődünk, először egyikünk sem hitte el.

A következő fordulóig két hetünk volt felkészülni. Ezt az időt már jobban kihasználtuk, és átnéztük, megoldottuk a múlt évi feladatsorokat. A leggyakoribb feladattípusok alapján szétosztottuk magunk között azokat. A verseny kezdete előtt mi vidáman beszélgettünk, és valóban élveztük a versenyt. Nevettünk és úgy éreztük, hogy akkor már nem tudunk

többet tanulni, és az a fontos, hogy együtt legyünk.

A versenyfeladatok nehezek voltak, de néha kell a kihívás. Minden természettudományos tantárgyból kaptunk kérdéseket. A legjobb tudásunk szerint megoldottuk azokat, és közben végig jól éreztük magunkat. Nagy élmény volt.

A döntőt a Budapesti II. kerületi Arany János Gimnáziumban tartották, (a Sas-hegy alatt). Amíg vártunk az eredményhirdetésre, megcsodáltuk az iskolát a Sas-hegy alatt, s a 10 hektáros kertjében akadunk rá Arany János szobrára is.

A versenyen 11. helyezést értünk el, aminek nagyon örültünk, hiszen visszaemlékezve az elején nem is számítottunk erre az eredményre.

Balikó Virág, Bódog Juli, Buzás Kata, Swinburn Viki, Tirol Dóri 8. b osztály Leveli békák csapata

Részletek Tirol Zsófia (10.a) tentamen dolgozatából

A színek hatalma

„...Egy nem mindennapi jelenség Neil Harbisson, egy művész, aki színvakon született. Egy speciális antenna segítségével, amit a fejére szereltek, képes érzékelni a színeket, méghozzá úgy, hogy hallja őket! Ezt úgy érték el, hogy az antenna befogja a látóterébe érkező színeket, és a színfrekvenciákat hangfrekvenciává alakítja át. Az eszköz segítségével 360 szín meghallására képes, beleértve az infravöröset és az ultrabolyát is.... A színeket életünk különböző szakaszain kicsit másképpen látjuk. ... Sokszor észre sem vesszük, mennyire befolyásolnak minket a színek megfelelő alkalmazásával, mennyi minden függ attól, milyen színű környezetben vagyunk. Nézzük meg, hogy egyes színek milyen hatásúak! A vörös egy meleg, aktivizáló, energizáló szín, segíti

a koncentrációt, növeli az étvágyat és az agressziót. Bizonytalanságot, félelmet kelt, ha látjuk, viszont ha viseljük, magabiztosságot ad. A kék a kreativitás színe, nyugalmat, szabadságot sugároz. A zöld a természetet szimbolizálja, biztonságérzetet, bizalmat kelt, megnyugtat. A jókedv színe a sárga, ideális depresszió ellen, segíti a gondolkodást. A narancs figyelemfelkeltő, de nem agresszív, megkönnyíti a kommunikációt, energiát és örömet ad nekünk. A lila ellazító hatású, emellett tiszteletet sugall. Szintén nyugtató árnyalat a rózsaszín, a boldogság és a remény színe. Vizsgáljuk meg a szervezetünkre gyakorolt hatásukat. A vörös környezetnek például igen erőteljes hatása van: megemeli a pulzust, a vérnyomást, a pislogások és lélegzetvételek számát, fokoz-

za az izomerőt akár 13,5%-kal. A rózsaszín viszont pont ellentétesen hat, csökkenti az energiaszintet és az agresszivitást is. Piros villogás kiválthat epilepsziás rohamot vagy a migrén egyes fajtáit. Narancsos –vörös árnyalatú szobában 3-4 °C-kal melegebbnek érezzük a környezetet, mint kékes-zöldes helyiségben. Mindezekből láthatjuk, hogy a testünk ilyen intenzíven reagál a színekre, viselkedésünk mennyire függ tőlük! ... Hogyan is kellene használni a színeket a tantermekben? ... A memóriára is nagy befolyásuk van a színeknek. Gondoljuk csak bele, mennyivel jobban, részletesebben meg tudunk jegyezni egy színes fényképet, mint egy fekete-fehéret. A színek 55-78%-kal növelik a memorizálási képes-

ségünket, és 73%-kal a megértést, értelmezést. Ha tanulás közben színes ábrákat, rajzokat, térképeket használunk, biztos eredményesebbek leszünk. Hasonló okokból hasznos a szövegkiemelő használata is.... Most pedig térjünk át a mindennapi életünkre, a reklámpar trükkjeire, a munkai környezetre, az öltözködésre, lakásunk színválasztására, sportokra, ételekre és minden másra, amiről hasznos, ha tudunk. ...Nézzük meg, mik azok a színek, amelyek ideálisak szobáink falaira! ... Létezik egy igazán különleges szín, ami ellazítja az izmokat, mérsékli a szívritmust, a pulzust és a vérnyomást is, egyszóval megnyugtat.”

A Városi Mesemondó és Meseíró Verseny Arany fokozatú meseírója lett Sziva Hanna: A különös vendég

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy macskacsalád. Nagyon boldogan éltek három kiscicájukkal. A szülők szorgalmasan dolgoztak, egerésztek minden nap, amíg a kiscicáik a macskaoviban játszadoztak.

Egy szép őszi napon bekopogtatott takaros otthonukba egyik távoli rokonuk, Marci, a ravasz róka.

- Milyen régen láttuk egymást! Nagyon hiányoztatok, így hát eljöttem látogatóba - bókolt a ravaszdi.

- Nagyon örülünk neked, kedves Marci, kerülj beljebb!- hívta be macska papa.

- Épp most lett kész az egérpecsenye! Ülj közén az asztalhoz, szólok a gyerekeknek is!- szólt macska mama és felment az emeletre a gyerekekért.

Ebéd közben Marci lelkesen mesélt az új állásáról, hogy megbízták a faluszélen egy egész tyúkudvar őrzésével, azonban a desszertnél rátért jövetelének valódi okára.

- Annyira boldoggá tesz ez az új álláslehetőség, de sajnos nem fogadhatom el, mert nincs hová hajtanom a fejem. A rókalyukamat elmosta a víz, szüleimmel pedig végzett egy kegyetlen vadász, így hozzájuk se költözhetek - szomorkodott a ravasz róka.

A macskák nagyon megsajnálták. A ravaszdi látta, hogy hamarosan eléri célját, ezért könnyek között folytatta:

- Ha esetleg meghúzhatnám, magam egy kis zugban nálatok, megmenekülnék az éhhaláltól- szipogta. Ekkor macska papa ezt mondta:

- Költözz hozzánk nyugodtan kedves rokon, még a gyerekek is örülnének neki.

- Milyen kedves tőletek, sőt még a házimunkában is segítetek majd. Hamarosan meglátjátok, milyen jól értek az egérpalacsinta elkészítéséhez-vigyorgott ravaszul a róka.

Így történt, hogy még aznap este visszatért a ravaszdi tölgyfakéreg táskájával a macskacsalád otthonába és beköltözött egy kényelmes, fűtött szobába.

Teltek, múltak a szorgos hétköznapiak éppúgy, mint azelőtt csak eggyel több éhes száj ült étkezésnél, az asztalnál. Azaz hogy két éhes szájjal többet is írhatnék, hiszen a róka kétszer annyit evett, mint a macskák. Eleinte mindig hozott egy-egy tyúkot, amivel hozzájárult az étkezésekhez, de aztán azok az alkalmak, pontosabban tyúkok kezdtek megfogyatkozni. Mígnem egy este bánatosan kullogott a róka az asztalhoz. A macskák rögtön látták, hogy valami újabb katasztrófa történhetett. Így hát megkérdezték a rókától, mi lelte, miért olyan bánatos.

- Ne is kérdezzétek, kedves rokonaim- feleltetett szomorúsággal a ravaszdi. Az a kiállhatatlan juhász kutya ma elbocsátott az állásomból, pedig másfél hónapon át olyan becsületesen dolgoztam. Nem is értem mi lelte- színészkedett a róka.

- Szegény Marci! Ne aggódj, nálunk maradhatsz, ameddig új munkát nem találsz- nyugtatták meg a macskák.

Attól a naptól kezdve élt csak igazán vígan a be-

tolakodó. Amíg a macskák becsülettel végezték dolgukat, addig ő csak heverészett, lakmározott és sétálgatott kedvére. Éjszakánként, amíg a többiek aludtak, hosszasan nézegette a távoli csillagokat és dézsmálta az éléskamra tartalmát. Hogyan is lehetne álmos, ki egész nap henyél? Az éjszakai neszezések a kamrában zavarták a munkában kimerült macskák nyugalma. A róka, mivel egész nap otthon volt, sokszorosát fogyasztotta el annak, mint azelőtt. Evett örömeiben, bánatában és unalmában. Mivel minden nap délután kelt fel, és rögtön ebéddel indította ténykedését, valahogy soha nem jutott ideje elvégezni a házimunkát mire a macskák hazaértek. A főzésre sem volt sok gondolja, mivel mindig talált megfelelő kifogást arra, hogy miért nem készített ételt a családnak. Sőt, hétvégeken elő sem jött a szobájából, amíg el nem készült az ebéd. Utána mosogatás helyett tartott egy ebéd utáni sziesztát, majd sétált egyet a közeli erdőben.

A macskacsalád egy ideig tűrte a rokon kellemetlenkedéseit és lustaságát, de egy idő után már a gyerekek is panaszkodni kezdtek:

- Anyaaaa!!! Marci kizavart minket a szobánkból, mert zavartuk őt a játékunkkal, miközben a csillagokat bámulta, pedig az a mi szobánk! Meddig marad még nálunk? Nem telt le még az a kis idő? Tegnap megette a pocokpudingunkat és a májpástetomot! - sírtak a gyerekek elégedetlenkedve.

- Igazuk van! – felelte cica mama. Hiszen elérkezett már a nyár is, és Marcinak se lakása se munkája ősz óta. Ráadásul senkinek sem segít. Úgy állapodtunk meg, hogy nyárig maradhat nálunk. Mit gondolsz papa?

- Jól mondod, anyjuk! Már rengeteg állást el-

utasított! Mindig van kifogása ellenük: túl hosszú a munkaidő, túl kevés a fizetés, nagyon messzire kell bejárni... Úgy látom, hogy ha nem teszünk valamit, akkor Marci örökre nálunk marad.

- Ez könnyen lehet! Láttam számára egy kiváló rókavárat a közelben. Megkérdeztem a szomszéd menyétet, aki elújságolta, hogy egy idős házaspár lakott ott, de elköltöztek a gyerekeikhez. A lakás azonnal beköltözhető - fűzte hozzá cica mama.

- Jól van, majd én szólok neki, hogy letelt a fél év, és megállapodásunk szerint ki kell költöznie.

Miután lefektették a gyerekeket, a macskák fölmentek Marci szobájába és elbeszélgettek vele. Kijelöltek egy határidőt, hogy mikor kell kiköltöznie. Macska papa felajánlotta neki, hogy segít kitakarítani az új házát és átvinni a holmiját. A róka döbenten hallgatta őket. Azt hitte, hogy rosszul hall. Hiszen nem hiába választotta éppen őket vendéglátóul. Tudta ugyanis, hogy annyira jó a szívük, hogy sosem tennék ki őt az utcára. Az utcára nem is, hanem egy másik házba költöztették a ravaszdit. Erre ő viszont nem számított.

Pár hét múlva a macskák kitették a szűrét a csalafinta rókának. Hiába próbálta húzni az időt azzal, hogy az utolsó napig nem csomagolt össze, a macskák segítettek neki megtölteni a tölgyfakéreg táskát. Sőt, még elemózsiával is ellátták. A róka ezek után még rájuk haragudott, és a házuk közelébe sem ment egészen addig, amíg egy kis kölcsönre nem volt szüksége...

Tanulság: Ne bízz meg olyan valakiben, akit nem ismersz eléggé, legyen bármilyen rokonod is!

Csocsóbajnokság

Az idei csocsóbajnokságra szép számmal neveztek be a diákok. Egészen pontosan 13 csapat, csapatonként 2 fő. Leginkább a kisgimnáziumból neveztek csapatok, de a nagygimnáziumból is voltak érdeklődők. A 13 csapatot 3 csoportba osztotta szét Köck tanár úr. Így az „A” csoportba 5, a „B” csoportba és a „C” csoportba 4 csapat került. Minden csoportból csak a legjobb csapat jutott be a döntőbe. A döntőben a szoros mérkőzések után a harmadik helyezett Katona András és Lengyel Márton, a második helyezett Imre János és Halma Márton, az első helyezett pedig Kelemen Levente és Óváry Márton lett. A jövő évi csocsóbajnokságra jelentkeztek bátran, veszteni semmit nem veszthettek! Hajrá!

Óváry Márton 7. b

Megmértük a Földet!

Kezdetben a Földet egy lapos korongnak vélték az emberek, de a görögök hamar felfedezték azokat az árulkodó jeleket, melyek Földünk gömbalakjára utalnak. Ekkor merült fel a kérdés: mekkora a Föld kerülete?

A válaszra Eratoszthenész jött rá, aki a líbiai Kürénében született Kr. e. 276-ban. Feltűnt neki, hogy Szüénében (a mai Asszuánban) június 23-án délben a Nap belesüt egy kút csövébe, azaz merőlegesen (zenitben) delel. Egy évvel később ugyanezen a napon Alexandriában egy árnyékvető pálca segítségével meghatározta, hogy mennyire tér el a delelő Nap a merőlegetől. Ez a szög egyben a két város szögtávolsága, ami pedig úgy aránylik az egész körhöz (360°-hoz), ahogy a két város távolsága a Föld kerületéhez. Egy karavántól megtudta Alexandria és Szüéné távolságát, és ennek segítségével ki tudta számolni a Föld kerületét.

Ezt a mérést azóta többször is megismételték. Idén a csillagász szakkörrel mi is részt vettünk benne. A feladat egyszerű volt: a tavaszi napéjegyenlőség napján, az iskola udvarán meg kellett mérnünk egy bot árnyékát. A legrövidebb árnyékra volt szükségünk, de mivel a Nap nem pont délben delel, a mérést kicsivel dél előtt kezdtük és percenként jelöltük az árnyék végét. Ezek után a legrövidebbet lemértük, és később ezzel számoltunk. Még szükségünk volt egy körülbelül azonos hosszúsági körön elvégzett mérés eredményére, és arra, hogy milyen messze van tőlünk az adott város. Ezt a mérést a Földön sok helyen elvégezték, úgyhogy több helyről is kaptunk mérési eredményeket, a távolságot pedig térképről leolvastuk. Így már mi is könnyen ki tudtuk számolni a Föld kerületét.

Mérési adataink:

A használt árnyékvető hossza 100 cm, az árnyék hossza 108,5 cm, ebből a két adatból a napsugár függőlegessel bezárt szöge 47,33°. Megkaptuk többek között a tőlünk 328 kilométerrel fekvő szerbiai Sabac település iskolájának adatait is. Az ő mérések szögeredménye 44,5°. A két mérés alapján a Föld kerületének számított értéke: 41724 km. Az átlagos irodalmi érték: 40041 km.

Kapási Flóra 9.b

A Refi az élen! Városi Suli-foci Bajnokság

Március végére nem csak a jó idő, hanem a körzeti iskolák közötti foci bajnokság szezonjának kezdete is érkezett. Az első forduló 31.-én pénteken került megrendezésre az izbégi pályán. Minden iskola 16 fős csapattal kellett, hogy érkezzen, 9.-től kezdődően évfolyamonként 4-4 delegálttal. A csapatok 8+1 fős felállásban játszottak 20 perces mérkőzéseket.

Iskolánk küldöttsége is a megengedett 6 igazolt, néhány „veterán” és pár hobbi-futbalistából állt. Köck tanár úr nevezési lapját látván már a torna elején látszódott, hogy komoly problémáink nem fognak adódni az eredményességet illetően! Az első mérkőzésünket a Petzelt csapata ellen játszottuk. Első meccs révén egy óvatosabb iramú mérkőzésen,

végül 2:1-es győzelemmel kezdtünk. Legizgalmasabb mérkőzésünket a Móricz küldöttei ellen játszottuk. A feszültség az első perctől jelen volt a pályán. Szerencsés módon azonban kiváló támadóink korán előnyhöz juttatták a csapatot. A gólunk után komoly offenzívával kellett megbirkóznunk, de a Refi védelme sikeresen helyt állt! (1:0) Harmadik, és egyben utolsó találkozónk a legendás Refi-Ferences rangadó volt. A kissé megfáradt csapatok végül 0:0-ás döntetlent értek el.

Összességében tehát 7 ponttal az első helyen zártuk az első fordulót. Folytatás várható, minden hónap utolsó péntekén. Hajrá Refi!

Kovács Donát 10.b

Téli nyaralás a sítáborban

Sítábor: Ahol iskolás társaiddal élvezheted a tiszta levegőt, a hegyekben a havas tájakat és a bennük rejlő energiát. Köck Gábor tanár úrnak és a négy kísérő tanár professzionális szervezésének köszönhetően egy fenséges hetet tölthettünk el Gerlitzben. A hosszú, de annál vidámabb buszozás után megérkeztünk a szállásra, ahol minden nap több fogásos vacsorát és reggelit kaptunk. Reggel korán keltünk, hogy minél hamarabb kiérjünk a síterpre, ahol idén is sítudásunknak megfelelően öt csapatra osztottak be minket. Jobb időjárást nem is kívánhattunk volna magunknak. Reggel 9-től délután 4-ig napsütésben élvezhettük a különböző sípályákat lélegzetelállító tájakkal. Persze az energia bevitelről is gondoskodtunk egy-egy sütkérezős 'hűttetés' mellett, ahol gondtalan beszélgetések közben sokszor elhangzott a "Nem hinném, hogy bárki is belekóstolt volna az igazi életbe, amíg nem volt síléc a lábán." mondat. A síelés azonban nem veszélytelen sport. Sajnos idén sem tudtuk elkerülni a pályabaleseteket és néhány diáknak

megrövidült a tábora. Ezekből a balesetekből (félresiklásokból) tanultunk, és még jobban vigyáztunk egymásra. Száguldás igazából csak a síversenyen volt, mely idén került megrendezésre először. A hegyoldalak meghódítása után a fáradt csapatra várt a szállás és egy kis pihenés. Vacsora után választhattunk tekézés, billiárdozás és

az uszoda használata között. Ezen kívül az apartmanokban az este a kártyapartikról vagy a bas nevű kockajátékról szólt, rengeteg beszélgetéssel és annál több nevetéssel kísérve. Az utolsó estén vacsora után kihirdették a verseny eredményeit. Korosztályonként a dobogós síelőket éremmel ajándékozták meg. Ezt követően tanáraink mindenkinek névre

szóló oklevelet osztottak, melyekben mókás emlékek rejtőztek. Nehéz lenne olyat mondani, amit ne élveztünk volna. Csak az fájt, amikor véget ért a tábor. Sok új barátság szövődött, a társaság jól összekovácsolódott. Remélem a jövő évi tábor is ilyen sikeres lesz, mint az idei.

Németh-Buhin Elisa 11.a

Fair Play Cup

2016. december, 1-én délelőtt, mikor beléptem a Móricz Zsigmond Gimnázium tornatermébe és találkoztam a csapattal nem gondoltam volna, hogy milyen jól is fogunk szerepelni a későbbiekben. „Erős mezőny, kemény ellenfelek, de azért próbáljátok meg jól érezni magatokat...” ezekkel a szavakkal zárta taktikai megbeszélését Köck Gábor Tanár úr, aki szerintem maga sem hitte, hogy így fogunk remekelni.

Térjünk ki a csapatra: csoda kapusunk, és egyben szerencse kabalánk Garas Dániel; beton háttérőssorunkat Petresevics Gergő és Váczi Buda Benedek tette áttörhetetlenné; Krasznai Márton, Tóth Daniel és Veszely Bence a középpályánkat erősítették; rettenthetetlen támadó sorunkat Harmathy Balázs és jómagam Kerékgyártó Koppány alkotta; végül, de nem utolsó sorban Köck Gábor tanár úr, az edzőnk, aki a kemény meccsek során és olykor-olykor veszített helyzetekben tartotta bennünk a lelket

A nyitómérkőzést mi, Refináltak játszottuk a házigazda Móricz Zsigmond Gimnázium csapata ellen. A népes szurkoló táboruk hangja sem volt elég ahhoz, hogy megzavarjanak minket támadásaink során. A mérkőzést megnyertük (3-2) és ez igen nagy önbizalommal töltötte föl a csapatot.

Második meccsünk a nagy esélyesnek tartott örök rivális Ferences csapata volt. Talán az első győzelmet követő elbizakodottságunk, vagy a meccs utáni fáradtságunknak tudható be a vereség (0-2).

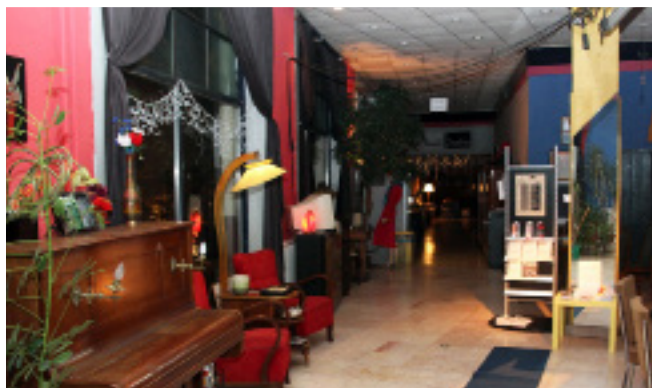
Végül, ahogy egy remek napot zárni érdemes egy szoros mérkőzést és egy utolsó perces szögletgólt követve megszületett második győzelmünk a pomázi Sashegyi alakulat ellen (2-1).

A napot és a tabellát a Ferences mögött másodikként zártuk és most már lényegesen több reményt fűzve a következő fordulóhoz készülünk, hogy átvegyük a vezetést és elsőként jussunk tovább a megyei fordulóba.

Kerekgyártó Koppány 11.b

Színházlátogatás

2017. március 27-én színházba látogatott a 9.b osztály. A Fészek színház által bemutatva egy számunkra igencsak érdekes előadást tekinthettünk meg, amely a „FÉM” címet viselte. Kora délután indultunk az iskolából a nyolcadik kerületbe, először hévvel majd villamossal, egy rövid séta után pedig el is értük célunkat, az Orczy úton álló hangulatos kis épületet. Ahogyan azt már osztályfőnökünk előzetes elmondásai alapján sejtthettük, nem egy szokványos helyre érkeztünk: az előadáson ugyanis csak a mi osztályunk vett részt, így mind az elő- és nézőtér is igen kicsi volt. Ahogyan elfoglaltuk helyeinket, ismét szokatlan helyzetbe keveredtünk: a székek teljesen a színpadon voltak, közvetlen közeli élményt nyújtva számunkra. A színészek és színésznők közvetlenül a sorok előtt álltak mikor beültünk, senki sem értette miért. A fények bekapcsoltak, elkezdő-

dött, amire már igen csak kíváncsiak voltunk. Csálódunk-e? Nem hiszem. A darab során a két életutat vizsgálva mi is ráébredtünk valamire: Minden pillanatban keresni kell a jót, és küzdeni kell a boldogságunkért a legsötétebb időkben is. Lola és Samu viselkedése bemutatta mindenkinek, hogy miként tehetjük pokollá az életünket, ha nem figyelünk az igazán fontos dolgokra: amikor a véletlen jött gyermek velük maradt, és rendkívül fiatalon szülőkké váltak, elfelejtettek törődni a saját boldogságukkal: magukra koncentráltak, és az ugyan hön áhított, de elszalasztott karrier után sírtak. Döbbenet figyeltük a leépülésüket, azt, hogy hogyan váltak életerős fiatalokból szürke és kedvtelen felnőttekké. Azon az úton, amelyiken a gyermek nem született meg, boldogtalanok voltak. Kapcsolatukat nem tartotta semmi össze, talán csak megszokásból voltak együtt, nem tudni. Hiányzott nekik valami, egy kapocs, ami összetartja őket. De hogy miért is két változatban néztük meg az egészet? Hogy rájöjjünk, bármilyen nehéz az élet, nem szabad feladni, és küzdeni kell. Így döntött Stella, a kislány is. Meg akart születni. Küzdeni akart, bármilyen nehéznek is tűnt az élet. Ha ezek után felkeltettem az érdeklődésüket, még mindig meleg szívvel ajánlom az idősebb korosztálynak, mert érdemes megnézni. Elgondolkodtat és meg is nevette. Három szóval összefoglalva: nagyon élvezetes volt.

Demeter Hanga 9.b

Nyári tábor

Kerékpáros szuper sporttábor terveim szerint 2017. június 16-21. között lenne a suli után. A korábbi tókerülő túrák után sorrendben a Fertő tó kerülése a cél kerékpárral, ahogy eddig is színesítve minden jóval: vízitúrával, vitorlázással, hajókirándulással, bográcsolással és sok játékkal.

Nagyhajós balatoni vitorlástábor. 2017. július 1-8. Egy Bavaria 34-es fedélzetén eltöltendő kellemes hétre keresek matrózokat! Cél megismerni és elsajátítani a vitorlázás alapjait, etikáját és szépségét. 7 fős baráti társaság jelentkezése javasolt, mert bár nagy a hajó, de mégis kis helyen leszünk összezárva.

A táborok szervezése folyamatban van. A kerékpáros tábor részleteiről csak később fogok tudni felvilágosítást adni, a vitorlástáborról pedig személyesen vagy telefonon lehet érdeklődni!

Köck Gábor

Godspell

Zsófia tanárnő osztálya, a 8.a idén tavasszal a csendes napunkon fogja bemutatni a Godspell című zenés színdarabot. Nagyon régóta, kitartóan készülnek az előadásra. Mint az osztály reformátusainak hittan tanára, riportot készíthettem néhány bátor jelentkezővel.

Mi volt számodra a készülődésben a legnagyobb élmény?

Márti: Talán amikor megkaptuk a saját szerepet és elkezdtünk próbálni.

Vanessa: Bár néha voltak viták, de végül minden jó lett. Összetartók lettünk,

Kristóf: Amikor először tudtam az összes szövegemet. Azért akkor állt össze az egész műsor.

Patrik: Amikor elkezdtük, akkor még nem is gondoltam, hogy ennyire fogom élvezni ezt az egészet, egészen különleges gyakorlás volt. Az egész egy nagy élmény, nincsen leg – az egész az. Valamint az a tudat, hogy majdnem egy főszerepre kért meg a tanárnő, és ezt igyekszem megbecsülni.

Dorina: Amikor kis jutalmakat kapunk a próba végén (nevet) amikor mindenki élvezi és belead apait-anyait. Ezen kívül a pénteki próbák, mert olyankor ugyan nem voltunk ott olyan sokan, de akkor sok jelenetet létrehoztunk, akkor már könnyebb volt, a hétvége miatt is.

Sára: Az éneklések. mert jó együtt énekelni.

Bálint: Amikor megkaptam a dalokat és már úgy tudtam énekelni, ahogy annak szólnia kell.

Dani (nevetve): A tejkaramella.

Melyik a kedvenc jeleneted?

Kristóf: A házasságtörő asszony jelenete, mert Dani abban nagyon jól adja elő az egyik szereplőt.

Patrik: Sok kedvenc jelenetem van, egyik ilyen az árny jelenet, mert azt nekem kell csinálni, ez nem olyan egyszerű.

Makó Zsófi: Amikor a Rékával duettet énekelünk (Ha bármi bánt), mert egészen más csak ketten énekelni, mint amikor sokan vagyunk.

Vanessa: Az árnyjáték, azért mert vicces és a legélvezhetőbb jelenet. Nagyon vicces, amikor más a hangja a szereplőnek.

Márti: Nekem is. nagyon vicces, nagyon jól beszél. Nem is kellett sokszor elpróbálni, mert nagyon jól csinálni.

Makó Zsófi: Amikor az Úrvacsoránál Kristóf énekel, mert olyan tisztán és megnyugtatóan énekel. Amikor a Megállj fiúnál Zsófi belép, és az Angyalt éneкли el, mert mindenki beleborzong olyan szépen éneкли a magas hangokat. Ezen kívül ez egy igazi fordulópont a darabban.

Vörös Zsófi: Az árnyjáték, mert kicsit elvont, különleges.

Dorina: A magvető története – mert az olyan humorosan van bemutatva, Patrik pedig nagyon jól táncol. Az árnyjáték pedig azért, mert nagyon mutatós és Patrik na-

gyon jól ad ki hangokat a jelenethez, ahogy beszél a karakterekkel, miközben Adél mondja a sztorit.

Dani: A bűnös nő, mert abban szerepelhetek én is.

Bálint: Talán az árnyjáték, mert nagyon egyedi, látni kell.

Mi volt a legnehezebb a darabban?

Kristóf: Igazán nehézségeket nem okozott semmi, végig nagy élmény volt.

Patrik: Az árnyjelenet, meg az utolsó jelenetbe beleképzelni azt, hogy én miattam is történt a keresztre feszítés.

Dorina: Talán a fáradtság megélése, a végére már nagyon elfáradtunk.

Makó Zsófi: Talán összerakni a párbeszédeket, hogy folyamatos legyen. Amikor egyszerre kell táncolni és énekelni.

Vanessa: Az, hogy eleinte nem hittünk benne, és a végén majdnem feladtuk, végül sikerül.

Bálint: Megtanulni a dalokat.

Vörös Zsófi: Beleélni magunkat abba, hogy tényleg ott vagyunk a történetben.

Várod a fellépést? Hogy készülsz még fel erre a napra?

Kristóf: Nagyon várom, mert az azért megkönnyebbülés lesz előadni, amire olyan sokat készültünk.

Patrik: Igen, kicsit izgulok, de várom. Úgy szoktam az ilyen fontosabb eseményekre felkészülni, hogy az előző nap kikapcsolódom, pihenek.

Makó Zsófi: Nagyon várom persze. Úgy készülök fel, hogy ami az én részem, azt mindennap elmondom otthon, felveszem és visszahallgatom.

Vörös Zsófi: Igen, nagyon kíváncsiak vagyunk, hogy fognak a nézőink reagálni.

Sára: Mi is nagyon élveztük végig, hogy előadhatjuk, izgatottan várjuk, hogy ők mit fognak szólni.

Bálint: Igen, izgalommal, végre megtudjam, mire letünk képesek.

Dani: Igen, mert még soha nem szerepeltünk ennyi ember előtt.

Mit tanultál meg az egészségből? A próbákból, Zsófi tanárnőtől?

Kristóf: Megtanultam, hogy milyen összetartó az osztály és a tanárnő is szuper. Jó megtapasztalni, hogy milyen egy ilyen hosszú darabot játszani, mivel színi pályára készülök.

Bálint: Hogy fegyelem nélkül nem megyünk semmire.

Dani: Megtanultuk, hogy egységben az erő.

Dorina: Zsófia tanárnő mindig megkérdezte tőlünk,

hogy mit szeretnénk, Ő olyan, mint egy tartóoszlop, ő tartott össze mindent.

Patrik: Azt, hogy kitartónak kell lenni mindig, nem szabad feladni. Ha valamiről úgy néz ki, hogy nehéz, akkor sem szabad lemondani róla. Nem mindig gonosz, amiről azt hisszük elsőre.

Márti: Megtanultam, hogyan kell kiállni a színpadra. Az evangéliumot is egyre jobban megismertük.

Vanessza: Megtanított arra, hogy ha közös célt akarunk elérni, akkor nagyon össze kell tartani.

Sári: Megtanultuk, hogy ez egy nagy csapatmunka. Ez nagyon építette az osztályközösséget.

Vörös Zsófi: Egészen más volt így együtt lenni, sokkal kötetlenebb volt minden.

Bálint: Ha valaki kimarad a darabból, az nagy hiányokat tud okozni, még akkor is, ha betölti más.

Makó Zsófi: Azt, hogy együtt dolgozni nehéz, de az osztályt nagyon összekovácsolta, hogy ennyit dolgoztunk egy közös célért.

Sebestényné Jáger Orsolya

Részletek Hegyesi Eszter (11.b) tentamen dolgozatából

Az arany nyomában

Az idei Tentamenre készült kutatásom úgy indult, hogy tavaly ilyenkor eldöntöttem, hogy indulok a földrajz OKTV-n. Ehhez pályamunkát kellett készítenem.

Ebben a munkában Magyarország ásványkincseit veszem sorra és bemutatom eredetüket és sorsukat. A kutatás keretében bejártam Magyarország bányavidékeit információkat gyűjtve. Ez az anyag, és az évek alatt ásványgyűjtőként összegyűjtött tapasztalat az alapja Tentamen-dolgozatomnak, melynek témája az arany. Címe:

Az arany keletkezése, előfordulása és bányászata a Kárpát-medencében.

Röviden bemutatnám dolgozatomat.

A földi arany, mint elem körülbelül 4,7 milliárd évvel ezelőtt keletkezhetett, egy haldokló csillag felrobbanásakor. Ezek az arany atomok is a fiatal Föld építő elemeként szolgáltak. Ma a kőzetekben szétszórva találhatók ezek az atomok. Akár a hátsó kertünkben is előfordulhat egy-egy arany részecske.

A folyamat, mely koncentráta az elemet, a Föld belső hője által működtetett vulkanizmus.

A kőzetrepedésekben, gyakran vulkáni folyamat által lerakódott aranyat találhatunk kvarc társaságában. Ahol megjelenik a fehér kvarc a kitöltött repedésekben, az ún. telérekben, nagy valószínűséggel aranyra is bukkanunk. Magyarországon ilyen hely például Telkibánya. A Zempléni-hegység riolit vulkánosságának köszönhetően nagy mennyiségben bányászhattak ott aranyat és ezüstöt. Nyári látogatásomkor, benézhettem egy lezárt aranybányába, és megismerhettem az aranybányászat folyamatát. Az 1900-as évek elején ezek a bányák mind bezártak, az arany nehézkes elérése miatt. Szintén a hidrotermális, vagyis vulkáni ércképződés szép példája az Erdély területén található Máramarosi ércesedés. Volt

szerencsém ide is ellátogatni. Hihetetlenül gazdag ásványvilággal rendelkezik a terület, és még gazdagabb aranyban. A mélyművelésű bányászat azonban elég költséges az amerikai és ausztrál bányászathoz képest, ezért a bányákat itt is bezárták. A meddőhányók, vagyis a bányákból kikerült felesleges kőzetanyag, jó lehetőséget biztosít annak megismerésére, hogy mi rejtezhet a föld mélyén.

Ezen a területen a telérekben bányászata mellett találhatunk aranyat a patakokban és folyókban is. Ezek a lerakott aranyban gazdag hordalékok, a másodlagos érctelepek. Ilyen telepek a Kárpát-medencében több helyen is előfordulnak.

A Duna feltöltő szakaszai kiváló helyek az aranymosáshoz. Egy-egy helyen, például a Szigetközben, egy napi kemény munkával akár 10 000 Ft-nyi aranyat is összegyűjthetünk. Ennek oka, hogy Magyarország folyói a medence jelleg miatt a Kárpátokból a természet által lemosott aranyat a medencébe szállítják. Ez sokkal jelentősebb folyamat Alaszka vagy Brazília esetében.

Az aranymosás külön mesterség. Megtalálni, a helyeket ahol az arany felhalmozódott, a szakavatott szemnek is nehéz lehet. Az aranymosáshoz kifinomult mozdulatok szükségesek a könnyebb és a nehezebb anyagok elválasztásához. Ez az aranymosás alapja. A folyamat végén, már csak a legnehezebb anyag, vagyis az arany és esetenként fekete homok, vagy pirit marad. Volt szerencsém az aranymosást személyesen is kipróbálni.

Ennél bővebben az arany-vadászatról a teljes dolgozatomban beszélek, ami az iskola évkönyvében jelenik majd meg.

Engedjétek meg, hogy a bányász-köszöntéssel búcsúzzam.

Jó szerencsét!

Hollandia 12

A személyes, baráti kapcsolatok rendszeres ápolása nagyon kellemes feladat, mert örömmel megtapasztalhatjuk, hogy szeretnek minket és mi is kifejezhetjük szeretetünket. A CSG Prins Maurits középiskolával már 12 éve tartó kapcsolat is ilyen. Kis csoportoknak szervezünk változatos témákat feldolgozó angol nyelvű diákcsereket. Ezeken a 4-10 napos alkalmakon résztvevő 9-10. osztályos diákok holland-magyar barátságok alakulását, megerősödését, kihívások közös leküzdését, a nyelvtanulás hasznosságát is megélik és a kulturális tanulás is folyamatos.

Idén két csoport két külön szentendrei csoport, külön témában, de azonos időszakokban dolgozott holland partnereivel. Ősszel Middelharnisból érkeztek Szentendrére diákok, most március 27-31-ig pedig a szentendreiek látogattak el Hollandiába.

A „Let's Go Green” csoport 10-10 tagja környezetvédelmi kérdéseket és megoldásokat járt körül. Feladatokat oldottak meg szélbinalakkal és biogáz előállítás hatékonyságával kapcsolatban majd izgalmas felkészülési folyamat után a tanultakat megtanították a 14 éves diákcsoportoknak. Egy lelkes 9.b osztályos résztvevő nyilatkozta: „A két előadás kedden új megvilágításba helyezte a véleményünket az energiapolitikáról, majd a saját szemünkkel meg is tapasztaltuk a szélerőművek működését. Szerdán Amszterdamban látogattunk, ahol egy vezetett hajótúrán vettünk részt a város csatornarendszerén. Csütörtökön Ouddorp széles tengerpartját látogattunk meg, ahol homokfutó vitorlás járgányokat vezethettünk. A csütörtök este a búcsúzkodásról szólt grillpartival.”

A „Reformation 500” csapat megvizsgálta, miért érezték a 16-17. századi nagy koponyák azt, hogy feltétlenül tenniük kell valamit azért, hogy megváltozzon a közgondolkodás és köze-

lebb kerüljön Isten igéje az emberekhez a végre anyanyelvükön is olvasható Bibliából. A Morvaországban született, drámai eseményeket megélt és abból letisztult reform ötleteket leszűrő Comenius életébe és munkásságába is bepillantást nyertek a résztvevők. Ez a tudós és tanító fogalmazta meg először határozottan, hogy kiművelt emberek szükségesek egy békésebb világhoz, akik nem ösztöneik rabjai, hanem tudásuk alapján mérlegelni is képesek. Filozófiai munkái mellett korának tanítási gyakorlatát is megújította, képek és szemléltető eszközök

használatát vezette be Sárospatakon is, ahol négy évig tanított. Élete alkonyát könyvírásnak szentelte Amszterdamban. Ezt a várost a diákcsere résztvevői is megismerhették sötét és világos oldaláról egyaránt. A hét eseményeit minden nap más páros kis videóban foglalta össze, készítettek háromnyelvű kalligrafikus bibliai igegyűjteményt. Dordrecht városáról és a holland nyelvű Biblia megszületéséről verseket is írtak angolul. A legjobb alkotás jutalomban is részesült. Egy 9.b osztályos diák benyomásai: „Nekem a hétfő volt kedvenc napom, mert gyönyörű idő volt, pont tökéletes a biciklizéshez. Ouddorpba mentünk busszal, ott felszálltunk a biciklire eltekertünk a tengerig. Nagyon szép volt. Az egyik diák szülei még italt és sütit is hoztak nekünk. Minden nap másnak kellett videót készítenie az aznapi programokról. Szerintem ez összehozott minket. A feladat- és programfüzetke jó ötlet volt, mert így mindig tudtuk, mikor, hol kell lennünk, mire számítsunk.”

A tanárok sem tétlenkedtek, mert időközben elkészült az elkövetkező két évre szóló együttműködés terve. Ha sikeres lesz a pályázat, négy iskola diákjai találkozhatnak majd rendszeresen Kézdivásárhelyen (Erdély), Sárospatakon, Middelharnisban és Szentendrán. Most 8-9. osztályosoknak szól ez a program. Már készülhettek rá!

Misato és Jo

Ázsiából érkezett két tanárasszisztensünk magyarországi hat hete gyorsan elszállt. Misato az egyetemén angol tanul és később nyelvekkel és emberekkel szeretne foglalkozni. Jo orvostanhallgató és bőrgyógyásznak készül. Az AI-ESEC nemzetközi diákszervezet kínálta gyakorlati helyek közül Magyarországot és a szentendrei refit választották, hogy első önálló európai útjukra induljanak, tapasztalatot szerezzenek és önismeretük gazdagodjon. A tizennyolc és huszonkét éves fiatalok az első idők nehézségeivel hamar megküzdöttek és többek között azt is megtanulták, Európában érdemes meleg cipőt beszerezni télre, nem könnyű szabad tantermet találni délutáni szakkörre, rejtélyes kódokkal üzemel a fénymásoló és tanári számítógép, lelkes vendéglátó családból négy is lesz és a refis diákokat nagyon érdeklik ők és az országaik. Japán és Indonézia földrajzának és kultúrájának néhány szeletét bemutatatták a kiszemelt osztályoknak földrajz és angolórán.

Misato kedves mosolyával, nyitottságával és szeretetével sok diák szívébe azonnal belopta magát. Tartott

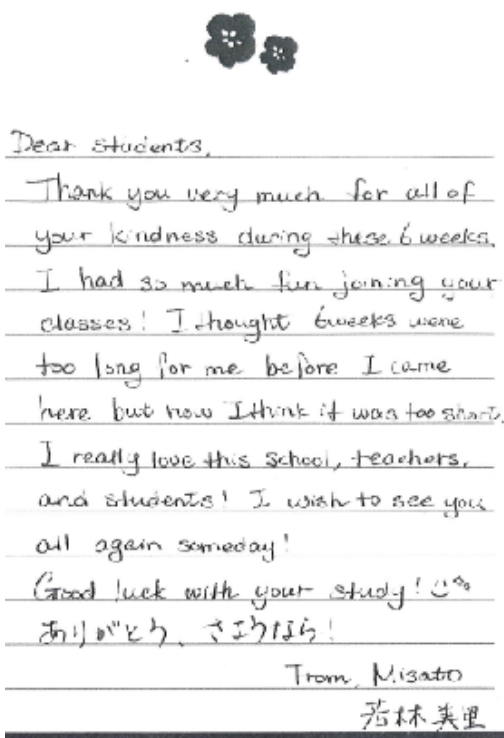
angol és japán nyelvi szakkört, sokakat megtanított az origami fogásaira is. Lelkesen tanult magyarul. Búcsúajándékként különleges japán finomságokkal kedveskedett.

Jo kamaszos lényével azonnal oldotta a feszélyezettséget és könnyen kapcsolatot teremtett az ifjúsággal. Miután iskolatitkárunktól kapott kölcsön néhány meleg holmit, már „üzemi hőmérsékleten” működött és jobban tudott koncentrálni a feladataira. A kedvéért látogatást szerveztünk egy tanár édesapjának munkahelyére, a Semmelweis Egyetem Patológiai Intézetébe. Az emésztőrendszer megbetegedéseiről tartott angol nyelvű előadásra a biológia faktosok is elkísérték Jot.

Mindkét asszisztens szakított időt Európa néhány további országának megismerésére. Eljutottak Bécsbe, Jo pedig Zürichbe és Párizsba is kiruccant.

Hálás köszönet a vendéglátó családoknak a gondoskodó szeretetért és a biztos háttér nyújtásáért. Misato refis diákoknak küldött kézírásos üzenetét itt olvashatjátok.

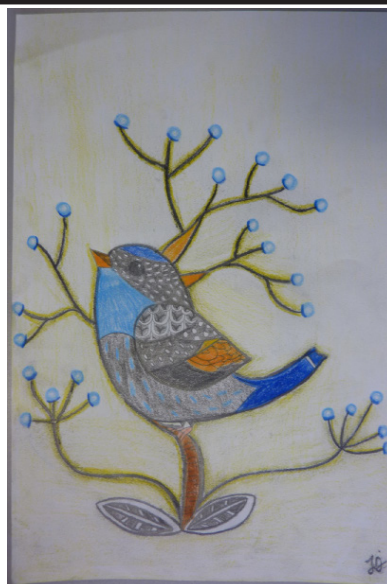
MK

A hónap rajzai

Tóth Margaréta 7.a

Kovács Jázmin 7.a

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató
Aktuális számunk szerzői: Sebestényné Jáger Orsolya, Köck Gábor, MK, Demeter Hanga 9.b, Kovács Donát 10.b, Kerékgyártó Koppány 11.b, Kapási Flóra 9.b, Németh-Buhin Elisa 11.a, Óváry Márton 7.b, Hegyesi Eszter 11.b, Cseresnyés Dorottya 11.b, Tirol Zsófia 10.a, Fogasy Fatime 10.a,
Fotó: Ferenczi Alpár és mások **Tördelés-technika:** Tiba Csaba.